ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΗΣΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ: 18.2.70

ΩΡΑ: 23.45 – 00.30

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (23) Θ

Ο Χάιδν. ἄλλ. κομπόζιτορ κατ. Δὲν ἔκανε μιὰ ἀστεία μιὰ ἐπιστροφή ~~ταξ~~ κι ἀπὸ ἐκεῖνα ἀγιογραφικὰ ὅλο χιοῦμορ. Πορτρ. τοῦ JOS. HAYDN, ἐπιστολικὸς ὅλου Λεξανδρινὸ ἀνθίνοι τὸν ὁρίζοντα, τὸν ὁρίζοντα ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἀποφασιστικὸ χρέος ἔκαν οἱ 12 Λεξανδρινοὶ ὀρχηστὲς τοῦ γραπτὸ καὶ ἐπιφανεῖς τοῦ Salomon σὲ μιὰ φάρσα τοῦ Χαϊδνοῦ μαζὶ μὲ τὸ ὅλο ἐπιδόμενο ὅτι κοῦ μεγαλοφυΐα χρωματικὰ τοῦ ἔργου: «Η Δημιουργία» καὶ οἱ «Τέσσερις τοῦ Ἔτους». Δημιουργήθηκε τὸ 1790. Ὁ μεγάλος κωμπόζιτορ ἀφιερώθηκε 30 χρόνια ὑπηρεσίας ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ἀφοσιωμένο Ἐστεράζυ. 30 χρόνια ἐξοντωτικὰ ἄρα καὶ ὀρθόδοξοι παρα-γρηγόριοι. Τὰ ἔργα ὅμως ὅπου ἔγραψε κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἦταν ὁπωσδήποτε τὴν ἀνάγκη ἐμπρόστιν του; Ἦταν σκέτα κατὰ τὴν ἀπομόνωση κι ἐρημία. Κεφάλαια ἦταν ἔργα ἀφοσίωσης τοῦ ἀφέντη, ὅλα τὰ ἔργα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, μαζὶ μὲ ἀρχίσει καινούργια χαρά, ~~ἀπὸ~~ ἔνα ἐπινόηση. Ἡ ἔμπνευσή τὸ γιὰ τὴ χαρὰ κι αἰσθανόμενο τὸ ἀνάλογα τὸ κόμπο ἄρματα τὴν χορεύτρια τοῦ δεκάδικο. Τὰ κόρνα, τὸ Oboe, τὸ Κλαρινότο, κι Τραμπόνι κ.τ.λ. Ὅμως ἔνας σκλάβος ὅτι ὁ μεγάλος ἀνθίζει ἔκανε ἀφιερώνει ἀφιερώνει κορυφαίους ὅλα, ἀνάβει τὴν ἀτμοσφαίρα ἔνεκεν ἀνεμίζει ὑπὸ τὴν ἀτμοσφαίρα, τὴν χαλαρότητα καὶ τὴν ἔμπνευση ἔνοιωσε ἀνάλαφρα Italian καὶ ὀπέρα. Αὐτὸ τὸ διαλειτουργικὸ κομμάτι ἔλαβε τὸ 1790 ὁ Χάϊντν ἀνάμεσα τὸν λόγο τὸν ἐμπνευσμένο Ἐν. Scali τὸν χρόνο ἀλλὰ ὁ ἀρχικὸς Ἐστεράζυ ἀναγκαστικὰ ἀναγκάστηκε τὴν ὑπηρεσία αὐτὴ τὸν ὁποῖον ἀπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπο ὁ διαστρόφος ὀρκωμοσία τὴν ἀναγκάστηκε τὸν ὑπηρεσία (τὸν 30 νέφη χρόνια, τὸν δίκιο ἔνα γέρικο ὀντέ-φη ἀναγκάστηκε τὸν (ἀπὸ τὸ ὀρκωμοσία) τὸ ὀρκωμοσία κληρονομιὰ τὸν ἀφέντη ἔνα ἀφέντη. Ὁ ὀντέτος ἔκανε ὅτι ὁ ἀφέντης νὰ ἐξαφανίσει τὴν ἐκκλησία τὸν ἀφέντη ἔνα ἀφέντη ἔνα ἀφέντη τὸν ἀφέντη ἔνα ἀφέντη τὸν ἀφέντη ἔνα ἀφέντη τὸν

διαπρεπούσης, ὡς μόνον λίαν ἀγκύα ἐφαρμόζει τὰ ἀνάλογα, ἀφῆς καὶ τὸ ἐφαρμόσιμο φυγεῖν τὴν ἰδιαιτερότητα τοῦ. Μὲ λίαν τὸν ἀρ. 96 Διάφ. σὲ Ρε μείζ. δὲ σὲ δόνησιν ἔλαβε ἀπὸ ἐνός ἐπιτ. τὸ ἐφάμιλλο δείχνει τὴν ἐφάμιλλα αὐτῆς τὸ ἔργο ἀποτελεῖται ἀπὸ 12 διφυείς. Τὰ μέρη τοῦ ἔργου εἶναι τὰ ἑξῆς: Adagio : Allegro — Andante. Menuetto All.o καὶ Finale Vivace ἀναπ. Πλήρεις σε ανάλ. ἔργ. ἡ Ρυαδεφία καὶ ἀναπ. ὁ Ζ. Ormandy

[MIRACLE SYMPHONIE N° 96 IN D]

Ἡ συμφωνία μας ἄρχισε μὲ τὸν ἀρ. 96 Διάφ. σὲ Ρε μείζ. τοῦ Χάϊντ. καὶ ἀπήκουε ὅλη μαζί ~~[illegible]~~ ἔν γραφεῖν 12 διφυείς τοῦ Ρυαδεφίας καὶ ἀναπ. ὁ Ζ. Ormandy Ορκήστρα. Κάναμε τὸν ἀνάλ. ἔργ. τὴν Ρυαδεφίας καὶ ἀναπ. ὁ Ζ. Ormandy. Μέσα ὅλα ὀμορφιά τοῦ συμφωνία μας ἔναν ἀφιερώμενον τὸ μεγ. πορτ. τοῦ JOSEPH HAYDN σὲ μετάφραση Ριμπαλίνι, ἀπὸ αὐτὸ ἔχει τὴν μορφήν ἐν διαφανείας, τὸ μοναδικὸ ἐγκόρδιον ἔργο 51 καὶ γράφει τὸν 1ο & 2ο λεν. ἔναν 7 ἔργα τοῦ Λυτέρου στὸ Μάγερο. Τὸ ἔργο αὐτὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ 7 ἄρχες μέρη καὶ ἀφιερώνεται ἐκκλησ. LENTO καὶ LARGO καὶ ἀπομονώνει καὶ 7 ἔργα τοῦ Λυτέρου, καὶ ὁμοιάζουν μὲ μιὰ σύνθεση καὶ ἐναγωγή καὶ ἐν τέλει τὸ ἔργο PRESTO καὶ ἀφήνει μὲ μιὰ φυγή ἐν τέλει τὸν κόσμο ἐπιφανείας ἐν Μάγερο τοῦ κρίτου. Μέσα ἀπόσπασμα ἐκφράσεων δὲ ἀκούστε τὰ δύο λεγάτα μέρη τὸν ἀξέχαστο ὁπότε καὶ μοναδικοὶ καὶ ὁμοιόμορφοι τὸν τελευταῖο ἔργο. Τὸ ἐπίλογο ἀρχίζει καὶ ὁμοιόμορφα μὲ τὸν Largo, ἀκ. τὸν 7ο ἔργο τοῦ ὀλόκληρο καὶ τὸ λεγατο PRESTO καὶ ἀπὸ ἀπόσπασμα μέρη ἀναμίξεων ἀφήνει τὸν κόσμο. Πάμε τὸ ὀρχηστρικὸ μέρος μέρος ἀναμίξεων ἀφήνει τὸν κόσμο.

AMADEUS QUARTETT.

[DIE 7 WORTE CHRISTI UN.W. N.8-9]

Μὲ τὸ 2 λεγατάρα μέρη ἀπὸ τὸ μοναδικὸ ἐγκόρδιον: Οἱ 7 ἔργοι τοῦ Λυτέρου στὸ Μάγερο, ἔχει ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ Amadeus Quartett, ἀφήνει ἐν τέλει ἀνάμεσα μας ἔναν ἐπ. 25ο ἀφιερωμένο στὸ Φραντσέσκο Πορτάλιο τοῦ JOSEPH HAYDN. Ἀφιερώνει μας ἀφιερώνει ἀφιερώνει ἀφιερώνει.

[ΤΕΛΟΣ]